

Dosar nr. 15153/54/2006 (Număr în format vechi 3083/CAF/2006)

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DECIZIE Nr. 2138

Şedință publică de la 05 Decembrie 2006

Completul compus din:

PREȘEDINTE- - Judecător

- Judecător

- Judecător

Grefier -

X X X X

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta DGFP Mehedinți – Activitatea de Inspecție Fiscală, împotriva sentinței nr. 1392 din data de 9 octombrie 2006, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr. 5860/CAF/2006.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta pârâtă DGFP Mehedinți – Activitatea de Inspecție Fiscală reprezentată de consilier juridic și intimata reclamantă Tr.Severin reprezentată de avocat, lipsind intimata pârâtă S. Vîlcea.

Procedura legal îndeplinită.

Se prezentat referatul cauzei, arătându-se că recursul a fost declarat în termen legal, că s-a depus la instanța a cărei hotărâre se atacă, potrivit art. 302 c.p.c. și este scutit de taxă de timbru.

S-a arătat că intimatele nu au depus întâmpinare.

S-a referit că recurenta pârâtă a solicitat judecarea cauzei în lipsă, conform dispozițiilor art. 242 alin.2 c.p.c.

Curtea, apreciind cauza în stare de judecată, a pus recursul în dezbaterea părților prezente:

Consilier juridic pentru recurenta pârâtă DGFP Mehedinți – Activitatea de Inspecție Fiscală solicită admiterea recursului, casarea sentinței și rejudecarea cauzei în fond, conform concluziilor scrise.

Avocat pentru intimata reclamantă S. Vîlcea pune concluzii de respingerea recursului și menținerea sentinței ca legală și temeinică.

C U R T E A:

Asupra recursului de față;

Prin cererea înregistrată ne rolul Tribunalului Mehedinți, sub nr.5860/2006, reclamanta „ ” SRL a chemat în judecată Direcția Generală a Finanțelor Publice Mehedinți, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr.22 din 25 mai 2006, emisă de pârâtă, precum și anularea Raportului de inspecție fiscală nr.5267/22 martie 2006 și a deciziei de impunere nr.79/10 aprilie 2006, emisă de organele de control ale activității de inspecție fiscală privind obligațiile fiscale suplimentare.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că la data de 2 septembrie 2005 a achiziționat de la „ ” , înmnicu Vâlcea, cu factura nr.2650730, un autotractor marca DAF și o semiremorcă marca RENDERS, bunuri pentru care a plătit suma de „ ” RON, compusă din 63.025 lei RON, cu titlu de preț și „ ” RON, reprezentând TVA aferentă și că ulterior, în urma controlului efectuat de către DGFP_ANAF Mehedinți, la solicitarea DGFP Vâlcea, s-a dispus nededucerea și plata la bugetul de stat a sumei de „ ” reprezentând TVA și a dobânzilor și penalităților aferente, pentru motivul că SC”ALVAROS”SRL nu este înregistrată la DGFP Vâlcea ca fiind plătitoare de TVA și nu avea dreptul să înscrie pentru livrări de bunuri și/sau prestări de servicii către altă persoană în documentele emise.

Pârâta DGFP Mehedinți a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii.

Prin sentința nr.1392 din 9 octombrie 2006, Tribunalul Mehedinți a admis acțiunea reclamantei „ ” SRL, a anulat decizia nr.22 din 25 mai 2006, emisă de DGFP Mehedinți, a anulat decizia de impunere nr.79/10.04.2006 emisă de pârâtă privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr.5267/22 martie 2006.

Prin aceeași sentință, s-a anulat măsura stabilirii TVA suplimentară în sumă de „ ” N, dobânzi aferente în sumă de „ ” și penalități de întârziere în sumă de „ ” cuprinse în procesul verbal de inspecție fiscală nr.5267/22.03.2006, Capitolul III – Constatări fiscale.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că factura fiscală emisă de furnizorul „ ” este personalizată conform art.1 alin.9 din HG 831/1997, creând pentru toți beneficiarii săi o aparență de legalitate, conduită dolosivă a societății fiind constată de organele de inspecție fiscală abia la 7.10.2005, când au fost solicitate relații la „ ” Vâlcea.

Instanța a constatat că obligarea reclamantei la plata obligațiilor suplimentare constând în TVA plătită necuvant către „ ” , precum și a dobânzilor și penalităților aferente este lipsită de temei legal, întrucât dispozițiile art.115 alin.1 din Codul Fiscal, prin pct.59 teza a 3-a și a 4-a din Normele metodologice aprobate prin HG 44/2004 adaugă la lege, nefiind în intenția legiuitorului pedepsirea cumpărătorului de bună credință cum este cazul în speță și nici protejarea agenților economici neînregistrați ca plătitori TVA, care emit nelegal facturi fiscale personalizate.

Împotriva sentinței a declarat recurs pârâta DGFP Mehedinți, criticând-o pentru netemeinicie și nelegalitate.

A susținut că neadmiterea deductibilității TVA-ului în quantum de lei, înscrisă în factura fiscală nr.2650730/2.09.2005 este justificată de faptul că furnizorul din această factură nu este înregistrat ca plătitor de TVA la Administrația Finanțelor Publice Rm.Vâlcea.

În această situație, conform pct.59 alin.1 din HG 44/2004, privind Normele de aplicare a Legii 571/2003, beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitare unei persoane care nu este înregistrată ca plătitor de TVA, însă poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitare ca taxă nedatorată.

A precizat recurenta că, pentru a beneficia de restituirea de la bugetul de stat a taxei achitare, beneficiarul trebuie să justifice că TVA a fost plătită la acest buget de către furnizor/ prestatör.

Recursul este fondat.

Prin acțiunea introductivă, reclamanta a contestat nelegalitatea deciziei nr.22 din 25 mai 2006, emisă de DGFP Mehedinți, precum și a raportului de inspecție fiscală nr.5267/2006 și deciziei de impunere nr.79/2006, emise de organele de control ale activității de inspecție fiscală din cadrul DGFP Mehedinți.

Prin înscrisurile contestate, s-a reținut că reclamanta nu mai avea dreptul la deductibilitatea sumei de lei TVA, înscris în factura fiscală nr.2650730 din 2.09.2005, emisă de SRL, deoarece de la înființare și până în prezent această societate furnizoare nu este înregistrată ca plătitor de TVA în evidența fiscală a DGFP Vâlcea.

Soluția pronunțată de tribunal, de admitere a acțiunii reclamantei și de anulare a înscrisurilor contestate, este greșită pentru următoarele considerente:

Potrivit art.68 al.1 Cod pr.fiscală, orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal are obligația să se înregistreze fiscal pentru a primi un cod de identificare fiscală.

De asemenea dispozițiile art.69 alin.1 Cod pr.fiscală și art.153 alin.1 Cod fiscal prevăd, pentru orice persoană impozabilă, care realizează operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoare adăugată cu drept de deducere, **obligația de a solicita înregistrare ca plătitor de taxă pe valoare adăugată la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.**

La persoanele înregistrare ca plători de taxă pe valoare adăugată, **codul de identificare fiscală este precedat de litera R (art.69 alin.4 Cod pr.fiscală).**

Dispozițiile art.155 teza a doua Cod fiscal stipulează pentru persoanele impozabile care nu sunt înregisterate ca plătitori de TVA, precum și contribuabili inactivi, a căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui ANAF că nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrive TVA pentru livrările de bunuri sau

prestările de servicii efectuate către o altă persoană, în orice documente emise.

Legiuitorul reglementează prin art.155 alin.8 Cod fiscal, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, informațiile obligatorii pe care trebuie să le cuprindă factura fiscală în baza căreia se efectuează plata, între acestea figurând la litera „c” și cea referitoare la numele, adresa și codul de identificare fiscală a persoanei care emite factura.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă trebuie – conform art.145 alin8 Cod fiscal – să justifice dreptul de deducere în funcție de felul operațiunii **cu factura fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.8 Cod fiscal mai sus arătate, care este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă, înregistrată ca plăitor de TVA.**

Din interpretarea dispozițiilor sus menționate rezultă că orice persoană impozabilă trebuie să se înregistreze fiscal pentru a primi un cod de identificare fiscală, care este precedat de litera R, pentru plăitorii de TVA.

Persoanele impozabile care nu s-au înregistrat ca plăitori de TVA, cât și contribuabilitii inactivi nu au drept să emită factură fiscală și nici să înscrie TVA pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către o altă persoană.

De asemenea, factura fiscală trebuie să cuprindă informații obligatorii, între care și cele referitoare la codul de înregistrare al persoanei care emite factura, cod care trebuie să fie precedat de litera R pentru plăitorii de TVA.

În speță, factura fiscală nr.2650730/2.09.2005 a fost emisă de furnizorul SC”Alvaros”SRL, cu privire la care s-a constatat (în urma verificărilor efectuate) că nu este înregistrată ca plăitor de TVA în evidența fiscală a DGFP Vâlcea, mai mult a devenit contribuabil inactiv (MO nr.593/10 iulie 2006).

În această situație, conform dispozițiilor mai sus arătate, nu avea dreptul să emită factură fiscală către societatea reclamantă pentru bunurile livrate acesteia și nici să înscrie TVA pentru aceste bunuri.

Reținerea tribunalului că utilizarea unui formular tipizat de către furnizor ar crea pentru beneficiar o aparență de legalitate este greșită, atât timp cât, aşa cum s-a arătat, furnizorul în cauză nu avea dreptul să-l emită, iar factura nu cuprinde informațiile obligatorii cerute de art.155 alin.,8 Cod fiscal, respectiv litera R care trebuie să preceadă codul de identificare fiscală, **omisiune care trebuie să fie sesizată de reclamantă la achiziționarea bunurilor.**

Faptul că a înregistrat în contabilitate această factură nu reprezintă o dovedă a bunei sale credințe, ci doar o operațiune care să-i permită deducerea TVA-ului înregistrat.

Pentru recuperarea sumei achitare către furnizor cu acest titlu, reclamanta are deschisă calea prevăzută de pct.59 alin1 din HG 44/2004, privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003.

15
Mil
int
imi
FIS

car
cor

prir

per
puti
...

Ser

*) S

Față de cele arătate, se constată că în mod legal organele fiscale nu au admis ca deductibilă TVA în sumă de ... , înscrișă în factura fiscală mai sus menționată, motiv pentru care, în temeiul art.312 Cod pr.civilă, se va admite recursul, va fi modificată sentința atacată, în sensul că va fi respinsă acțiunea reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de părâta DGFP Mehedinți – Activitatea de Inspecție Fiscală, împotriva sentinței nr. 1392 din data de 9 octombrie 2006, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr. 5860/CAF/2006.

Modifică sentința, în sensul că pe fond respinge acțiunea reclamantei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică de la 5 decembrie 2006.

Grefier,

Dact.L.F./ 4 ex/ 22.01.2007